

Mødet er udsat. (Kl. 12:09).

Kl. 13:00

Første næstformand (Svend Auken):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Vivi Kier.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Tak. Det er jo altid svært at genoptage en god debat, som har været i gang i lang tid, når den har været afbrudt af en middagspause og folk også lige skal nå at komme tilbage.

Allerførst vil jeg egentlig gerne sige tak til Enhedslisten, fordi de har stillet denne forespørgsel til sundhedsministeren og velfærdsministeren. Jeg siger tak, fordi det jo desværre stadig væk er sådan, at lider man af en psykisk sygdom, føles det ofte som noget tabubelagt, og jo flere gange vi snakker om det område, jo mindre tabubelagt håber jeg det bliver at snakke om at have en psykisk sygdom.

Enhedslisten spørger i forespørgslens tekst, hvad regeringen vil gøre for at sikre, at alle psykisk syge får et tilbud, der kombinerer psykiatrisk behandling med socialpsykiatriske tilbud. Jeg vil gerne medgive, at for rigtig, rigtig mange mennesker med en sindslidelse er der ud over det psykiatriske tilbud også behov for et socialpsykiatrisk tilbud. Men vi må altså ikke glemme, at en stor gruppe mennesker med sindslidelser, som er blevet diagnosticerede og har fået en eller anden behandling, klarer sig og fungerer rigtig fint ude i hverdagen, og dem skal vi selvfølgelig ikke pålægge et eller andet tilbud, som de ikke har behov for.

Fra konservativ side mener vi, at vi til stadighed skal have fokus rettet mod det at være psykisk syg, det at have en sindslidelse. Jeg synes også, de senere år har vist, at vi gang på gang sætter fokus på, hvad vi kan gøre, og for os er det altafgørende, at vi skaber en sammenhæng i hele det forløb, den enkelte sindslidende patient kommer ud for. Vi skal altid arbejde for, at det kan gøres endnu bedre, og at det er den tidlige indsats og vel at mærke den rette indsats, der bliver gjort.

Fra konservativ side er vi meget optaget af det dilemma, vi hører om en gang imellem, hvor man som psykisk syg falder ned mellem to stole.

Vi glæder os over, at vi i dag har en psykiatrisk skadestue, hvor man kan henvende sig, hvis man har ondt i livet eller i sjælen, og noget af det, der står så fint i forslaget til vedtagelse, er, at vi skal blive langt bedre til at arbejde med udskrivningsaftalerne og koordinationsaftalerne. Vi skal sikre, at der bliver fulgt op, og at der er et sted, hvor man kan henvende sig som psykisk syg.

Mange gange kan vi jo sige: Jamen det kan godt være, at værktøjerne er her, men bliver de brugt nok, bliver de tager nok op af værktøjskassen? Det er jo også det, vi sætter fokus på med det forslag til vedtagelse, der ligger her. Vi beder om at få nogle afrapporteringer i løbet af 2009, så vi kan se, om det her virker.

Så har jeg lyst til at fortælle om den psykiatrikonference, jeg deltog i i går. Her lagde både kommunerne og regionerne lige nøjagtigt meget, meget vægt på, at de til stadighed arbejder med at blive bedre til at arbejde på tværs og sammen med hinanden, så man understøtter den enkelte psykisk syge.

Så er der jo det, som vi har snakket om nogle gange, nemlig at der er den udvidede behandlingsret og den udvidede udredningsret. Det er jo altid vigtigt at få at vide, hvad man fejler, og målet skal selvfølgelig være, at vi bruger så lidt tvang som overhovedet muligt. Men at lave et psykiatrisk system, hvor tvang overhovedet ikke kommer på tale, tror jeg er utopi. Tvang under en eller anden form kan også være en hjælp og støtte for den enkelte patient til at overleve den fase af sygdommen, den pågældende er i.

Alt i alt vil jeg fra konservativ side sige: Ja, vi skal have fokus på det her, vi skal blive bedre til at bruge udskrivningsaftaler og koordinationsaftaler, og vi skal blive bedre til at arbejde på tværs.

Kl. 13:04

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg ikke, man gør debatten her en stor tjeneste ved ligesom at lægge op til, at det er en debat, der handler om, hvorvidt man aldrig kan forestille sig, at man kan blive nødt til at anvende tvang.

Jeg vil i stedet spørge fru Vivi Kier: Hvordan stiller fru Vivi Kier sig til omfanget af tvang? Er det sådan, at vi i fremtiden skal arbejde for at reducere tvang, og at det derfor måske ikke er